

opvattingen, hebben zij toch op meerdere essentiële punten een grote mate van overeenstemming mogen waarnemen. Zij willen de vraagstukken die de erfenis van deze oorlog vormen, niet aldus zien opgelost dat op maatschappelijk, economisch en staatkundig gebied de oude, vooroorlogse structuur wordt hersteld doch zij wensden een grondige vernieuwing.'

Wat die 'vernieuwing' diende in te houden, werd met zekere uitgebreidheid weergegeven:

'Die vernieuwing dient te omvatten een zodanige ordening en beheersing van het economisch leven door de organen van de democratische staat dat aan massawerkloosheid en aan grote welvaartsverschillen tussen de bevolkingsgroepen een einde wordt gemaakt. Een vèrgaande politiek van sociale rechtvaardigheid zal de massa der werkende mensen de verzekering van een behoorlijk welvaartspeil moeten brengen, door erkenning van ieders recht op arbeid en van het hoger recht op het inkomen uit arbeid verkregen boven dat op het arbeidsloos inkomen. Voorts dient de voorheen geldende koloniale verhouding tussen Nederland, Indonesië en West-Indië plaats te maken voor een samengaan op de grondslag van gelijkgerechtigdheid. In de internationale samenleving zullen de afzonderlijke staten zich moeten schikken in de beperking hunner souvereiniteitsrechten ten behoeve van het belang der statengemeenschap als geheel. In ons culturele leven zal de vernieuwing zich uiten in gewijzigde vormen van kunst, opvoeding en volksvoorlichting, ten einde de vorming van de mens tot verantwoordelijkheid dragende persoonlijkheid te bevorderen en aldus de duurzame garantie te scheppen voor het functioneren der democratie. Wij weten dat wij hiermede politieke verlangens formuleren die in een groot deel van ons volk leven.

Wij zijn ons er bij dit alles zeer wel van bewust dat het onmogelijk is de gehele Nederlandse illegaliteit op een gemeenschappelijk politiek platform te verenigen. Een poging daartoe kan men niet van ons verwachten. Dit ontslaat anders geörienteerde groepen in de illegaliteit evenwel niet van de verplichting, zich eveneens politiek uit te spreken. De Nederlandse illegaliteit is in deze bezettingsjaren de voorhoede van het Nederlandse volk geworden. Zij zou, als de oorlog ten einde is, in haar taak tekort schieten, indien zij zich onthield van mede te werken aan de bouw van nieuwe verhoudingen, een bouw, welke voor ons volk van niet minder gewicht zal zijn dan de strijd tegen de Duitse bezetter in de afgelopen jaren is geweest.'

De brief van de linkersectie, ondertekend door (in alfabetische volgorde) *Christoffor, Je Maintiendrai, Het Parool*, de Raad van Verzet, *Vrij Nederland, De Vrije Katheder, De Vrije Kunstenaar* en *De Waarheid*, eindigde met er op aan te dringen dat de door Londen gevraagde delegatie zo spoedig mogelijk zou vertrekken.